

Svět našeho života

Na rozdíl od Patočkova pojetí „přirozeného světa“, který později pojmenoval jako „svět našeho života“, chápu „svět našeho života“ jako svět, v němž skutečně žijeme, a v tom smyslu jako skutečný svět, nebo také opravdový, pravý svět, tj. svět, jehož jsme součástí, ať už si to uvědomujeme nebo nikoli. Nemám tudíž na mysli svět, jak ho prožíváme nebo myslíme; a nemám na mysli ani osvětlení jakožto způsob našeho pobývání ve světě. Na druhé straně však nechápu svět rozhodně ani jako obrovský soubor (množinu) nějakých „věcí o sobě“ (ani jako sám „svět o sobě“), protože nic takového nevystihuje skutečnost světa. Skutečný svět, v němž žijeme (a do něhož náležíme), není nic „původnějšího“ než jednotlivé skutečnosti v něm, ale je spíše jakousi jejich souhrou (spoluhrou), totiž výsledkem toho, jak na sebe navzájem reagují (a jak reagují na své okolí, neboť teprve člověk je s to se vztáhnout ke světu vcelku, aniž by ho ovšem měl v dosahu a k dispozici).

(Písek, 150717-1.)